

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 4:59
מוצאי שב"ק..... 6:31
שיעורים כסדרן
נ"ך..... ירמיה י"א
בבלי..... מועד קטן כ"ד
ירושלמי..... בבא קמא ט"ו
תוספתא..... שבועות ד'
רמב"ם..... מחוסרי כפרה ה'

שעה 11, גליון 23 (538)

פרשת תרומה, ד' אדר-א', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט מלכה מלכה

אמאל זענען געווען צוויי צווילינג ברידער, זיי האבן זיך זייער ליב געהאט איינער דעם אנדערן, זיי האבן געלערנט תורה אינאיינעם, און איבעראל האט מען זיי געזען גיין צוזאמען. אויך שפעטער, ווען זיי זענען אויפגעוואקסן און חתונה געהאט, האבן זיי זיך נאכאלץ געהאלטן צוזאמען, זיי האבן אייביג געמאכט געשעפטן אינאיינעם.
זיי האבן געהאט איין מצוה וואס זיי האבן מקיים געווען צוזאמען מיט גרויס הידור, דאס איז געווען די מצוה פון מלכה מלכה. יעדן מוצאי שבת האבן זיי זיך געוואשן אינאיינעם און אפגעראקטן א גרויסע סעודה מיט אלע גוטע זאכן, פיש, זוף, און פלייש, ממש ווי א שבת'דיגע סעודה, און זיי האבן געזינגען אינאיינעם די זמירות פון מוצאי שבת. אזוי האבן זיי אנגעהאלטן זייער גוטער מנהג פאר א לאנגע צייט. יעדע וואך פלעגן זיי פארן האנדלען און מאכן געשעפטן, און זיי האבן זייער שיין מצליח געווען.

ויהי היום, איין טאג האט מען זיי אנגעטראגן א געוויסע גוטע געשעפט אין א ווייטע שטאט, און זיי האבן באשלאסן זיך ארויסצולאזן אהין גלייך אויס מוצאי שבת. זיי האבן געדינגען א בעל עגלה מיט פערד וואס זאל זיי אפוארטן און אהינטראגן גלייך נאכ'ן זמן, ווייל זיי האבן געדארפט פארן א גאנצע נאכט צו קענען אנקומען אויף זונטאג צו יענעם <<<<<<

א ווארט אויף די פֿרָשָׁה

ווען לי מקדש וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם, דער אייבערשטער האט געהייסן מ'זאל בויען א משכן און א בית המקדש, און דער אייבערשטער וועט רוען צווישן די אידן.
היינט האבן מיר ליידער נישט קיין משכן און נישט קיין בית המקדש, אבער די הייליגע תורה בלייבט אויף אייביג, און די שכינה רועט אלעמאל צווישן אידן. אין יעדע אידישע שטוב, וואו מ'פירט זיך ערליך און הייליג און מ'גייט אויף די וועגן פון די הייליגע תורה, רועט דארט די שכינה, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה י"ג): "איש ואשה זכו, שכינה ביניהם", א מאן און ווייב וואס זענען זוכה, איז די שכינה צווישן זיי.

ווען די הייליגע תורה רעכנט אויס די כלים פונעם משכן, הויבט די תורה אן די ערשטע מיט'ן ארון, דאס איז דער ערשטער יסוד פון א אידישע שטוב, צו בויען די שטוב לויט די הייליגע תורה, און דאס ברענגט אריין די שכינה אין שטוב.
דערפאר איז א גרויסע זאך אז אויסער די שיעורים וואס מ'לערנט אין שול, זאל מען זיך אויך קובע זיין צו לערנען שיעורי תורה אינדערהיים. ווען א איד לערנט תורה אינדערהיים באקומט ער א ספעציעלע חן, זיין ווייב הויבט אן אים ארויפקוקן און מכבד זיין, זי זעט אז איר מאן איז ערליך און ער לערנט תורה. אפילו זי ווייסט אז איר מאן לערנט אין בית המדרש, איז אבער דאס נישט די זעלבע ווי ווען זי זעט עס מיט די אייגענע אויגן אינדערהיים, און דאס מאכט אז ס'זאל ווערן א גוטע שלום בית אינדערהיים, מאן און ווייב זאלן לעבן באהבה ואהבה שלום ורעות.

אויך אויף די קינדער האט דאס גאר א שטארקע איינפלוס, זיי זעען ווי דער טאטע לערנט תורה, און זיי וועלן דאס אויך וועלן נאכמאכן, און די גאנצע שטוב ווערט אן אטמאספער פון תורה, עס הערשט דארט א געשמאק און א ליבשאפט, אז ס'איז א מחי' זיך צו געפונען דארט, ס'ווערט א משכן פאר די הייליגע שכינה.

אויפ'ן ארון זענען געווען די צוויי פרוכים, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא נ"ד) אז ווען די אידן האבן זיך אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, האבן די פרוכים אויסגעזען ווי זיי האבן זיך ליב. ווען מ'ברענגט אריין תורה אין שטוב, איז דא ליבשאפט און באטעמ'קייט אין הויז.

ספעציעל ווען מ'איז זוכה חתונה צו האבן יונגערהייט, ווען דער מוח איז נאך ריין און הייליג, איז דאס די גרעסטע זאך. ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מנחות ק"ב): "הלומד תורה בטהרה, נושא אשה ואחר פה לומד תורה". דערפאר האבן די פרוכים געהאט א פנים ווי א קינד (רש"י שמות כ"ה, י"ח), צו ווייזן אז מ'דארף חתונה מאכן די קינדער יונגערהייט, און אזוי וועט די שכינה זיכער רוען אין אזא הייליגע און לויטערע הויז.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין י"ח), א הויז וואו מ'הערשט דארט לערנען תורה ביינאכט, וועט דאס הויז נישט חרוב ווערן. ביינאכט קען אויך מיינען ווען ס'איז שווער און געדרוקט, און פון דעסט וועגן שטרענגט מען זיך אן צו לערנען תורה אינדערהיים; אפילו ווען ס'גייט שווער פאר א מענטש, לאזט ער נישט אפ די הייליגע תורה; דאן וועט אזא הויז נישט חרוב ווערן. פארקערט, די שכינה וועט רוען אין דעם הויז, יעדער וועט זיין פרייליך און צופרידן, און ס'וועט זיין דארט נאר גוט און געשמאק ברוחניות וּבגשמיית.

(שיחות מוהרא"ש לפרשת תרומה)

א גוט ווארט

קינד אויף זיין גאנץ לעבן; אויב חס ושלום מען לייגט אראפ דעם קינד אלס א שלעכט קינד השם ישמרנו, קען דאס שטערן פאר'ן גאנצן לעבן. ביי אונז אין די מוסדות מאכן מיר מיט חקמה; מען טיילט אויס "ריפארט קארדס", אבער מען קען נאר שרייבן גוטס. די אפיסי מאכט זיכער אז יעדע קינד באקומט א "ריפארט קארד" וואס איז גוט, וואס לויבט אויס דעם קינד.

פארשטייט זיך מען שרייבט נאר אמת, מען שרייבט נישט ליגנט; מען זוכט אויף אין יעדן קינד א נקודה וואס אין דעם פרט טוט זיך דאס קינד אויסצייכענען.
אזוי זאלסטו טון מיט דיין פיתח; מאך פאר יעדן קינד א שיינע "ריפארט קארד", שרייב שיינע הארציגע ווערטער; ווען די עלטערן וועלן אהיים קומען, זיי וועלן ליינען די שיינע זאכן אויפ'ן קינד, זיי וועלן אויסלויבן דאס קינד, אויפהייבן, אויפבויען - וועט דאס קינד בליען און וואקסן שענער און בעסער.

(צילתו אמונה משפטים תשפ"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

שלאף און עס,
נאר היט די צייט

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בנוגע אויפשייטן וכו'; עס זענען דא מענטשן וואס דארפן מער שלאף, צעברעך זיך נישט מיט דעם. ביים רבי'ן איז געווען א מצעה, דער רבי האט געהאט א תלמיד ר' בער זכרונו לברכה פון מעדונעדיווקע, ער פלעגט זיך זייער מויטשען אויפצושטיין חצות, לעדע נאכט איז ער פארשלאפן - יעדעס מאל מיט אנדערע תירוצים, אבער עס פלעגט אים זייער וויי טון אז ער פארשלאפט זיינע טעג און יארן.

ער איז אויפגעקומען מיט א פלאן, ער האט געדרינגען א גוי זאל אים קומען אויפזען יעדע נאכט ביי חצות, דער גוי פלעגט קומען צוועלף אזייגער קלאפן אויף זיין פענסטער, ער האט געקלאפט און געקלאפט ביז ר' בער איז אויפגעשטאנען, אבער אזוי ווי ער איז געווען א שוואכער כאראקטער, פלעגט ער נאך זיין זייער מיד, נאכדעם וואס דער גוי האט אים אויפגעוועקט האט ער געטראכט צו זיך 'איך לייג זיך צוריק נאר פאר אפאר מינוט'; פארשטייט זיך אז ער איז געבליבן שלאפן ביזן טאג אריין, אזוי איז געווען נאכט נאך נאכט. ווען ער האט געזען אז די עצה העלפט נישט און ער פארשלאפט יעדע נאכט איז ער געווארן זייער צעבראכן, האט ער געטראכט א צווייטע עצה, ער האט געבעטן דעם גוי ער זאל נישט אנוועקגיין פון זיין שטוב ביז ער קומט ארויס. פון דעמאלט און ווייטער, ווען דער גוי איז געקומען קלאפן אים אויפצואוועקן און ר' בער האט אים געזאגט אז ער איז שוין אויף און ער קען שוין אהיים גיין, האט אים דער גוי געזאגט: "איך גיי נישט אנוועק ביז דו טוסט זיך אן דייע קליידער און דו קומסט ארויס - אזוי ווי מיר האבן אפגעשמועסט"; פלעגט ר' בער טאקע אויפשייטן ווייל ער האט נישט געהאט קיין אנדערע ברירה, דער גוי איז נישט אנוועק פון דארט ביז וילאנג ער איז ארויסגעקומען, אבער ער פלעגט האבן שרעקליכע קאפ ווייטאג, ביז ער איז שיעור משוגע געווארן. ווען ער איז געקומען צום רבי'ן האט ער זיך אויסגעזאגט זיין הארץ, ער האט דערצייילט פארן רבי'ן אז ער איז זייער מיד וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "שלאף און עס, נאר היט די צייט", שפעטער האט אים דער רבי געזאגט: "דיין חצות וועט זיין דריי אזייגער".

זעט מען פון דעם, אז מען קען נישט נאכמאכן א צווייטן; איינער דארף שלאפן מער און איינער קען שלאפן ווייניגער. פארגעס נישט, דעמאלט איז מען געגאנגען שלאפן פרי, נישט אזוי ווי היינטיגע טעג וואס מען בלייבט אויף ביז שפעט.

דער עיקר זאלסטו אויסנוצן די צייט וואס דו ביסט יא אויף; שלאף וויפיל דו דארפט און עס וויפיל דו דארפט. הייער ווען דו ביסט אויף זאלסטו נישט מסיח דעת זיין פון אייבערשטן, זאלסט לערנען אדער דאווענען אדער טון מצוות און גמילות חסדים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט
האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צחתו אמונה תרומה תשפ"ב)

גלייך אום מוצאי שבת האבן זיי איינגעפאקט די חלות, פיש, זופ, און פלייש, פאר מלכה מלכה, און האבן זיך ארויסגעלאזט אויף די לאנגע רייזע. געווען איז דאס אינמיטן די ווינטער, זיי זענען דורכגעפארן א געדיכטע וואלד, און זיינענדיג טיף אריין אין וואלד האט זיך פלוצלינג אראפגעלאזט א שווערע שניי, ווילדע ווינטן האבן געבוזשעוועט, די שניי איז געווארן אלץ דיקער און העכער, ביז ווען די פערד האבן מער נישט געקענט גיין ווייטער אין די טיפע שנייען. דער קוטשער האט געשמיסן די פערד מיט'ן בייטש איינמאל און נאכאמאל, עס האט אבער גארנישט געהאלפן, די פערד האבן זיך אפגעשטעלט און נישט געהאלטן ביים גיין ווייטער אפילו נאך איין טריט.

פונדערווייטנס האבן די ברידער באמערקט א ליכטל וואס שיינט ארויס פון א הויז, האבן זיי באשלאסן צוזאמצונעמען זייערע זאכן און גיין צופיס צום ריכטונג פון יענעם הויז. זיי האבן אבער נישט גע'חלומ'ט אין וואסערע אסאך זיי שפאצירן אריין, אנקומענדיג צו דעם הויז זענען זיי ענטפאנגען געווארן דורך די גוים וואס האבן דארט געוואוינט, די גוים האבן זיך געפריידט אויף די צוויי אידן וואס האט אריינגעוואנדערט אין זייערע בלוטיגע הענט, זיי האבן זיך געגרייט צו הרגענען די אידן און רויבן זייער פארמעגן, און דערווייל האבן זיי פארשפארט די אידן אין א זייטיגע צימער. די ברידער האבן אנגעהויבן זיך דורכשמעסן צווישן זיך, זיי האבן אנגעהויבן מפשפש זיין אין זייערע זעשט, פארוואס עס קומט זיי אזא שווערע שטראף, דער אייבערשטער איז דאך אן אב הרחמן, עס האט זיכער א טיפע פונה פארוואס זיי זענען דא פארבלאנדזשעט געווארן און אריינגעפאלן אין די הענט פון די רוצחים וואס ווילן זיי אומברענגען, רחמנא ליצלן.

אינצווישן האבן זיי זיך דערמאנט אז זיי האבן נאכנישט געגעסן מלכה מלכה, און זיי האבן אנגעהויבן הויך צו קלערן, "אפשר קומט דאס אינא ווייל מיר זענען ארויסגעפארן איידער מיר האבן געגעסן מלכה מלכה? מיר זענען דאך אזוי שטארק מקפיד יעדע וואך צו עסן מלכה מלכה, איידער מיר טוען סיי וואס". און אזוי ווי זיי האבן זיך אזוי שטארק ליב געהאט, האבן זיי געזאגט איינער צום צווייטן, "ווייסטו וואס, טייערער ברודער, מען גייט אונז דאך הרגענען, און מיר האבן דאך מיט אונז דאס עסן, די חלות, פיש, זופ, און פלייש; לאמיר זיך דא וואשן און כאטש אריינכאפן מקיים צו זיין די מצוה פון מלכה מלכה איידער מיר גייען אנוועק פון דער וועלט".

עס איז געווען א פאס וואסער דארט אין צימער, זיי האבן זיך גלייך געוואשן, געמאכט אן המוצאי אויף די חלות, און אנגעהויבן עסן מלכה מלכה פרייליכערהייט, און זיי האבן אפילו געזינגען די זמירות פון מלכה מלכה, אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט. אינמיטן זינגען עפנט זיך די טיר, עס ווערט אריינגעשליידערט נאך א איד, און די טיר ווערט גלייך צוריק פארשלאסן. דער איד האט געזען ווי צוויי אידן זיצן דארט און עסן און זינגען, האט ער זיך אויך צוגעשטעלט צו זיי.

פון אינדרויסן האט זיך אריין געהערט א גרויסע גערודער פון די גוים וואס האבן געזינגען און פארברענגט דארט אין הויז מיט גרויס הללות, אבער פלוצלינג איז שטיל געווארן. האט דער דריטער איד זיך אנגערופן, "האט נישט מורא, איך האב מיטגעברענגט זייער א שטארקע וויין, און מסתמא האבן זיך אלע גוים אנגע'שיכור'ט דערמיט. לאמיר פרובירן צו עפענען די טיר, אפשר וועלן מיר קענען ארויסגיין פון דא".

זיי האבן אזוי שטון, זיי האבן געעפנט די טיר, און געזען ווי די גוים וואלגערן זיך דארט שיכור אויף דער ערד, זיי האבן בכלל נישט באמערקט ווי די אידן זענען אנטלאפן פון דארט. דער דריטער איד האט זיי ארויפגערופן אויף זיין וואגן, און האט זיי שנעל ארויסגעפירט פון יענעם ענגט און אריינגעברענגט אין שטאט, און דערנאך איז דער איד פארשווינדן געווארן, זיי האבן נישט געוואוסט ווער דאס איז געווען. ווען די זון האט אפגעשטייגן, זענען די ברידער ווייטער געגאנגען מיט זייערע זעשעפטן.

יענע נאכט, ווען זיי האבן זיך געלייגט שלאפן, האבן זיי זייערע ברידער גע'חלומ'ט דעם זעלבן חלום. זיי האבן געזען דעם איד וואס האט זיי געראטעוועט, און דער איד האט זיי געזאגט, "איך בין דוד המלך, מען האט מיר געשיקט פון הימל אייך צו ראטעווען, ווייל איר זענט נהר צו עסן יעדע וואך מלכה מלכה. איך ווארן אייך אבער אז פון היינט און ווייטער זאלט איר נישט פארן אין ערגעץ אייזער איר וואשט זיך און עסט מלכה מלכה". זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון סעודה מלכה מלכה. ביי אנשי שלומינו האט מען זייער שטארק מקפיד געווען אויף דעם, ווייל אזוי האבן מיר מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן און פון רבי נתן, אז מען זאל זייער אכטונג געבן אויף די מצוה פון סעודת מלכה מלכה.

דער הייליגער צדיק רבי ישע"לע קערעסטרער ז"ע, איז געווען א יתום אלס קינד, זיין מאמע האט אים נישט געקענט האלטן און אליין אויפציען, דעריבער האט זי אים געשיקט צו הרב הקדוש מליסקא ז"ע, וואס איז געווען א הייליגער צדיק און בעל רוח הקודש, און דארט האט רבי ישע"לע באדינט דעם צדיק, ער איז אויפגעוואקסן ביי אים אינדערהיים, און ער איז אלץ מיטגעגאנגען מיט אים.

אין זיין יוגנט האט רבי ישע"לע ז"ע זיך גענומען א מצוה אין וואס ער איז זייער נזהר געווען, דאס איז געווען די מצוה פון עסן מלכה מלכה. און אין דעם זכות איז ער געוואקסן גאר גרויס, אזוי ווייט אז ווען זיין רבי, הרב הקדוש מליסקא ז"ע, איז נסתלק געווארן, האבן פילע אידן אנגעהויבן שטראמען צו אים, און ער האט גע'פועל'ט פאר זיי פילע ישועות, מען האט געזען ביי אים אסאך ניסים ונפלאות, עקרות זענען געהאלפן געווארן, קראנקע זענען אויסגעהיילט געווארן, און נאך פילע אותות ומופתים; און אלעס האט זיך אנגעהויבן אין זכות פון די מצוה פון מלכה מלכה.

הרב הקדוש רבי ישע"לע ז"ע פלעגט יעדן מוצאי שבת רופן א שוחט צו שחט'ן אסאך עופות, מען האט זיי פשר געמאכט און אפגעקאכט לכבוד מלכה מלכה, אויך האט ער געברענגט אסאך פיש, און אזוי ווייטער אלע פינע מאכלים; ער האט אים גענומען לאנגע שעות צוצוגרייטן א גרויסע סעודת מלכה מלכה.

צום מלכה מלכה האט ער געלאדענט הונדערטער ארעמעלייט און זיי געגעבן צו עסן. ער פלעגט אליין ארוימין באדינען די ארעמעלייט, געגעבן פאר אידן פרישע חלות וואס מען האט געבאקן ספעציעל פאר די סעודה, זיכער געמאכט אז יעדער האט פיש, זופ, און

ער האט מקפיד געווען אז מען זאל אלעס באקן, קאכן, און צוגרייטן, דוקא אום מוצאי שבת, אז אלעס זאל זיין פריש און געשמאק. די מצוה פון מלוח מלכה איז געווען זיין באלבסטע מצוה, און מיט דעם זכות האט ער גע'פּוּוּעלט' ניסים ונפלאות פאר פילע דערביטערטע און צעבראכענע אידן, מען האט געזען ביי אים פילע גרויסע מופתים. אויב וועלן מיר אויך אקטונג געבן אויף די גרויסע מצוה, וועלן מיר אויך זוכה זיין צו זען גרויסע ניסים. (שיחות מוהרא"ש, חלק יב, ערך מלוח מלכה)

שאלות ותשובות ברסלב

מיין שטוב וואלט חרוב געגאנגען, ווען נישט די עצות פון רבי'ן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער אייבערשטער האט געמאכט מיט מיר א גוט און אידן ביזן מקורב געווארן צו היכל הקודש. איך בין אהיימגעקומען פרייטאג צו נאכטס נאכ'ן דאווענען, און איך זע א דער שבת טיש איז א באלאגאן, נאך פול מיט מוקצה זאכן, די בענקלעך זענען נאך איבערגעדרייט אויפ'ן טיש פון אויפ'וואשן די ערד פריער, און מיין ווייב שלאפט נאך א שווערע וואך ארבעט. איך טראכט צו זיך וואס איך וואלט געטון אין אזא צייט, ווען איך זאל נישט זיין מקורב צום ראש ישיבה שליט"א, עס וואלט געגאנגען א רויף. דער אייבערשטער האט אבער רחמנות געהאט אויף מיר, איך האב גלייך געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל זיך נישט אויפ'רעגן, מיר זאלן האבן א פרייליכער שבת אפילו די הויז זעט אזוי הויז, איך האב ברוך ה' מסדר געווען און צוגעגרייט דעם שבת טיש, און מיר האבן געהאט א פרייליכע סעודה.

די זעלבע האט זיך איבערגע'חזרט' שבת אינדערפרי, איך קום אן אהיים, און אלעס ליגט נאך פונקט אזוי ווי מ'האט עס איבערגעלאזט נעכטן נאך די סעודה, ווען מען איז געווען מיד און מ'איז געגאנגען שלאפן אן אפ'ווימען דעם טיש. יעדע האלט איך נאך פאר'ן קידוש מאכן, מיין ווייב האט שוין קידוש געמאכט פאר די קינדער און איז געגאנגען שלאפן נאך א שווערע פולע וואך מיט די קינדער, ווען יעדע נאכט טיילן זיך די קינדער איין, יעדע שעה וויינט א צווייטער און קוקט אונז אויף, און איך האלט יעדע איינס אַזייער נאכמיטאג, נאך גארנישט געגעסן היינט, און איך פעט ווידער דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף מיר, איך זאל נישט ווערן אין פעס, איך זאל זיך האלטן פרייליך, און ברוך ה' דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן, אום דריי אַזייער האבן מיר געקענט אנהויבן די סעודה שבת קודש.

איך דאנק דעם אייבערשטן און איך דאנק דעם ראש ישיבה שליט"א, איך קען אפילו נישט טראכטן ווי אזוי איך וואלט געלעבט אן די עצות פון הייליגן רבי'ן, אז איך זאל קענען בלייבן פרייליך, און מיין ווייב זאל אפילו נישט כאפן ווי אזוי די הויז האט אויסגעזען ווען איך בין אהיימגעקומען, און ווי לאנג איך האב געווארט אויף איר מיט סבלנות אז זי זאל זיך קענען אפרוען אביסל, און זי ווייסט נישט ווי שטארק איך האב געדארפט ארבעטן אויף זיך, נישט זיך אויפצורעגן און זיין פרייליך, נאר דורך'ן אסאך בעטן דעם אייבערשטן.

יישר כח פאר אלע עצות און חיזוק, ווי אזוי זיך צו קענען דערהאלטן אין יעדן מצב.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד... גרו' יאיר

איך האב ערהאלטן ביין בריוו. איך ווייס נישט ווי אזוי מענטשן לעבן אָנעם רבי'ן, ווי אזוי מענטשן גייען אן אין זייער לעבן אן דעם רבי'נס לימודים; ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה אויף טריט אין שריט? ווי אזוי האלט מען זיך רואיג, מען ווערט נישט פארלוירן? אפגערעדט אין שטוב - איז נישט מעגליך צו לעבן א זיסע לעבן, נאר אז מען האט די עצות פון צדיק, די חיזוק פון צדיק; מיט א צדיק איז דאך אזוי גוט, אזוי געשמאק; די גאנצע שטוב, די ווייב, די קינדער - אלעס איז אזוי גוט.

זייער גוט האסטו געטון אז דו האסט אליינס צוגעגרייט אלעס און געהאט א שיינע סעודה; וואויל איך דעם וואס קוקט מיט רחמנות אויף די ווייב, ער פארשטייט אז זי דארף זיך אביסל אפרוען פון א גאנצע וואך, ער זוכט נישט צו זיין גערעכט, נאר צו ראטעווען די מצב.

יעצט ווען דו זעסט זיך נאך אזא מעשה בלייבט איבער איין זאך: ווי אזוי קען מען אריינגענגען דעם רבי'נס עצות, חיזוק און שכל אין אנדערע? ווייל די מעשיות פאסירן דאך ביי אלעמען; אז נישט פונקט די מעשה - פאסירט ענליכע מעשיות, און ווי אזוי קוקט אויס א שטוב וואס האט נישט די הקדמות פון רבי'ן? ווי אזוי ענדיגט זיך די מעשה ביי זיי...? דארפן מיר וואס מער פארשפרייטן די ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש, ליכטיג מאכן אנדערע שטיבער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצות אמת ממשפטים תשפ"ב)

די לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (קל)

איך קורצן פון פריער: רבי נתן גייט צום רבי'ן, איידער ער פארט קיין בארדיטשוב קויפן סחורה.

הפא אָקומענדיג צום הייליגן רבי'ן האט ער זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פאר'ן רבי'ן, ער האט דערציילט אלע זיינע צרות וואס גייט אריבער אויף אים, און דער רבי האט אים אנגעהויבן טריסטן און שטארקן אזוי ווי אייביג. און אזוי שמועסנדיג איז ער ארויס מיט אים אויפ'ן גאס, און ער האט שפאצירט און גערעדט מיט רבי נתן, ביז זיי זענען אנגעקומען צום בארג וואס געפונט זיך אריבער דעם טייף וואס איז געלאפן געבן דעם רבי'נס הויז.

דער רבי איז דאן אריין מיט אים אין א לענגערע שמועס, ער האט אים דעמאלט מ'גלה געווען די תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נ"ב) איבער די אפיקורסים וואס זאגן אז די וועלט איז א "מחויב המציאות", חס ושלום, דאס הייסט אז די וועלט האט געמזשט באשאפן ווערן, און לויט זייערע נארישע דעות האבן זיי אויף דעם ראיזות און באווייזן, וואס דאס איז זיכער זייער נאריש אזוי צו זאגן, דער אמת איז דאך אז די וועלט איז אן "אפשרי המציאות", נאר דער אייבערשטער אליין איז א "מחויב המציאות", ער איז אייביג געווען, ער איז געזט, און ער וועט אייביג זיין, "היה הוה ויהיה", אבער די גאנצע וועלט מיט אלע עולמות ארום, האבן נישט געמזשט באשאפן ווערן, עס איז געווען געוואנדן איינע רצון פונעם אייבערשטן, אויב ער וויל זיי לא באשאפן אדער נישט.

אבער פון וואו נעמט זיך דער נארישער טעות? נאר חז"ל זאגן דאך (בראשית נב א, א) די גאנצע וועלט איז נאר באשאפן געווארן פאר די אידן, קומט אויס אז ווי נאר די נשמות ישראל זענען באשאפן געווארן, איז שוין די גאנצע וועלט געווארן א מחויב המציאות, ווייל מען דארף עס דאך האבן פאר די אידן. דער אייבערשטער האט נישט געמזשט באשאפן די נשמות פון די אידן, אבער ווי נאר דער אייבערשטער האט באשלאסן צו באשאפן די אידן, האט ער שוין געמזשט כביכול באשאפן פאר זיי די וועלט, ווייל אלע וועלטן זענען דאך אנגעגאנגען אין די אידישע קינדער. פון דעם האט זיך געשאפן דער נארישער טעות אז דער וועלט איז א מחויב המציאות, דער אמת איז אבער אז נאר דער אייבערשטער אליין איז א מחויב המציאות, אלעס אנדערש איז נאר אן אפשרי המציאות.

דער עיקר ציל פארנוואס דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט פאר די אידן, איז דאך אז די אידן זאלן טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, און אזוי וועלן זיי נכלל ווערן אינעם אייבערשטן וואס איז דער מחויב המציאות, זיי וועלן צוריק קומען צום שורש פון די וועלט וואס איז נאר באשאפן געווארן פאר זיי. קומט אויס אז ווי מער א איד טוט זיין פליכט אויף דער וועלט, ער טוט מער דעם רצון ה', ווערט ער גענוטער צום שורש, און ער ווערט נכלל אינעם אייבערשטן וואס איז דער מחויב המציאות.

צדי זוכה צו זיין צו דעם, דאך מען זיך אינגאנצן מבטל זיין צום אייבערשטן, דער מענטש זאל גארנישט וועלן נאר דעם אייבערשטן אליין, ער אליין איז בטל ומבוטל, עס איז נאר דא דער אייבערשטער אליין און נאר זיין רצון וויל ער טון.

צוצוקומען צו אזא שטארקע ביטול צום אייבערשטן, קען מען נאר דורך התבודדות, דורך'ן זיך אויסשמועסן פרינוואס מיט'ן אייבערשטן אליין, דורך דעם איז מען זוכה מבטל צו זיין אלע שלעכטע תאוות און אלע שלעכטע מדות, ביז מען איז מבטל דעם גאנצן אייגענעם גשמיות, און מען ווערט איינס מיט'ן אייבערשטן אליין.

דער עיקר צייט פון התבודדות איז ביינאכט, ווייל בייטאג איז דאך די גאנצע וועלט פארנומען מיט די טירדות העולם, מען האנדלט און וואנדלט און מען איז זייער פארנומען מיט די הכלי עולם הזה, מיט וועלטליכע נארישקייטן, און דאס שטערט פון זיך קענען אינגאנצן מבטל זיין נאר צום אייבערשטן. און אפילו דער מענטש אליין איז נישט פארנומען מיט די זאכן, אבער דאס וואס די איבריגע מענטשן טוען דאס יא, דאס שטערט אים אויף פון א גענצליכע ביטול צום אייבערשטן.

און דער עיקר פלאץ פאר התבודדות איז אינדרויסן פון שטאט אויף א פלאץ וואו עס דרייען זיך נישט קיין מענטשן אפילו בייטאג. ווייל אויף א פלאץ וואו מענטשן זענען פארנומען מיט נארישקייטן איז לויף פונעם טאג, וועט זיין שווער זיך מבטל זיין צום אייבערשטן.

ווען א מענטש מאכט התבודדות אויף אזא אופן, ער פארגעסט פון אלע נארישקייטן פון די וועלט, און ער הויבט זיך אן צופיסלעך אויסצומעסן זיין גאנצע הארץ מיט'ן אייבערשטן, ער הויבט אן מיט איין שלעכטע תפילה און שלעכטע מדה, ער בעט דעם אייבערשטן א לאנגע צייט אויף דעם אז ער זאל דאס זוכה זיין מבטל צו זיין, און דערנאך גייט ער ווייטער צו א זערווייטע געוואוינהייט וואס ער שמועסט אויס מיט'ן אייבערשטן פאר א לאנגע צייט ביז ער וועט פטר דערפון, און אזוי גייט ער ווייטער און ווייטער, ביז ער ווערט אינגאנצן בטל נאר צום אייבערשטן, און ער ווערט נקל אינעם אייבערשטן, וואס איז דער מחויב המציאות, דעמאלט ווערט דער מענטש מיט די גאנצע בריאה נקל אינעם אייבערשטן, און דעמאלט איז מען אַנגעקומען צום תכלית, די גאנצע וועלט ווערט דורך אים אויף א מחויב המציאות, ווי אויבן ערקלערט.

און דער רבי האט אויסגעפירט און געטישט מיט דעם די משנה (בבא בתרא ה' טע"ד) הַעוֹד בְּלִילָה, א איד איז אויף ביינאכט און ער מאכט התבודדות, וְהַמְהִילָן בְּדֶרֶךְ יְחִידִי, ווי אויבנערמאנט אז ער גייט ביינאכט אויף א וועג אליין און שמועסט זיך אויס מיט'ן אייבערשטן, וְהַמְפַנֵּה לְבוֹ, ער ליידיגט אויס זיין הארץ פון אלע נארישקייטן פון דער וועלט, לְבַטְלָהּ, צוצוקומען צו א גענצליכע ביטול צום אייבערשטן, הֲרֵי זֶה מִתְחַבֵּב בְּנַפְשׁוֹ, קומט ער צו צו דעם אז ער ווערט א מחויב המציאות, ווייל ער מאכט אז די גאנצע וועלט צוזאמען מיט אים זאלן נקל ווערן אינעם אייבערשטן וואס איז דער מחויב המציאות.

ווען רבי נתן האט געהערט די זיסע און הארציגע רייד פון הייליגן רבי'ן, האבן זיינע געפילן זיך איבערגעגאסן אלע פרעגעס, ער איז ממש אויסגעגאנגען פון התרגשות און איבערגענומענקייט, ער האט געשפירט ווי ער ווערט אויס, ער איז בטל ומבוטל, ער האט נאר געשפירט דעם אייבערשטן אליין, און ער האט אויסגעשריגן, "געוואלד! איד וויל לויפן אין די גאסן און שרייען געוואלד! וואס טראכטן זיי?!"

פון גרויס התרגשות און התלהבות האט ער זיך אינגאנצן פארלוירן, ער האט טאקע געוואלט לויפן און שרייען אין די גאסן. דער רבי האט אים אבער אַנגעכאפט און געזאגט, "שטיי, דו וועסט נישט פועלן!"

פארעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' מען גרייט זיך צו ענדיגן דעם מקה פונעם בנין "קרן הדפסה היכל הקודש"

גאר פרייליכע נייעס קומט אריין פון די אפיסעס פון "קרן הדפסה היכל הקודש" אז אין געציילטע וואכן גייט מען שוין ענדיגן דעם מקה אויפן נייעם בנין, אויף וואס מען קוקט שוין אזוי שטארק ארויס פאר די לעצטע האלבע יאר, כדי צו קענען מרחיב זיין גבולי הקדושה ביתר שאת וביתר עז. יעצט אז מען האלט שוין ברוך השם דא, בעט מען אנשי שלומינו זאלן אנטקעגן קומען די עסקנים פון "קרן הדפסה" און געבן פאר דעם גרויס צדקה, ווייל עס פעלט נאך ארום הונדערט טויזענט דאלער צו קענען שליסן דעם דיעל.

אין דעם בנין וועט מען מיט אייבערשטנס הילף נאך פיל מער פארברייטערן די הייליגע ארבעט פון דרוקן און פארשפרייטן די הייליגע ספרים. יעצט האט מען די איינמאליגע געלעגענהייט צו קויפן א זכות אין דעם בנין, און די אלע הפצה אקטיוויטעטן וואס וועלן ארויסקומען פון דעם נייעם בנין וועט גיין אויף אייער זכות.

א צייט צוריק האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן א בריוו אין וואס ער בעט אנשי שלומינו אנטויל צו נעמען אין די קויפן דעם בנין, אט איז אויסצוגן פון דעם בריוו: "הודו לה' כי טוב אז מיר זענען אריין אין קאנטראקט צו קויפן א גרויסער בנין פאר קרן הדפסה היכל הקודש, וואו מען וועט פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס ליכטיגקייט פאר די גאנצע וועלט. איך בעט אייך אלע, נעמט א חלק אין די מצוה; זייט א שותף אין די הייליגע ארבעט. טייערע חברים תלמידי היכל הקודש, נעמט א חלק אין די גרויסע ירושה, נעמט א חלק אינעם נייעם בנין לקרן הדפסה וואס מוהרא"ש האט אונז איבערגעלאזט. מוהרא"ש שרייבט אפאר טעג פאר זיין הסתלקות; איך האב איבערגעלאזט א ירושה 'שאלות ותשובות אשר בנחל' זיבעציג טויזנט בריוו, בעט איך אלע אנשי שלומינו, העלפט מיר דרוקן אלע בענדער אשר בנחל, יעדער זאל נעמען א באנד צו דרוקן, 'זוה הירושה היחידית שהשארתי ממנו', דאס איז די איינציגסטע ירושה וואס איך לאז איבער נאך מיר; זאלסטו העלפן דרוקן אשר בנחל, וועסטו האבן א חלק אין די ירושה".

רופט אריין און נעמט א שותפות אינעם בנין 718-387-2691 עקסטענשאן 103. פתח לנו שער בעת נעילת שער!

תלמוד תורה היכל הקודש אין ירושלים עיה"ק, צייכנט אפ א חודש

די וואך צייכנט מען אפ א גאנצע חודש זייט די עפענונג פונעם תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב אין ירושלים עיה"ק. עס איז גאר גרויס די פרייד ביי תלמידי היכל הקודש אז מען איז אנגעקומען צו דעם מאמענט. מען דערקענט אויף די קינדער די געוואלדיגע שינוי לטובה נאכין לערנען בלויז איין חודש אין תלמוד תורה היכל הקודש; די שטארקע און קלארע אמונה מיט וואס זיי לעבן, אלעס דרייט זיך ארום מיט תפלה, די מידות טובות און ליבשאפט צו מצוות, די דרך ארץ און כיבוד אב ואם, זעט זיך אן אויף טריט און שריט. די זיסע עצות פון הייליגן רבי'ן איז פאר יעדן איינעם, פון גרויס ביז קליין.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, "איערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטון", מיר געבן איבער פאר די קינדער און אייניקלעך די זיסע און שיינע לעבן וואס מיר האבן באקומען פון הייליגן רבי'ן. בי ידעתי למוען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריי!

חיזוק צום טיר
איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעיה נעש צו שיקן צו אייך אהיים

משכנס אדר מרבין בשמחה
דאס יאר האבן מיר צוויי אדר'ס צו זיין פרייליך, ווי אזוי ווערט מען אבער פרייליך? ווי אזוי קען מען זיין אמת'דיג גליקליך און צופרידן? **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 2, 1, 8, 1, 94

סימן טוב ומזל טוב
החתן יענקי ווייל ני"ו צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג **זייט מתפלל!** פאר ר' יצחק בן פייגלא פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידיזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com